

(א) ועתה שמעו כל יודעי צדק ובינו במעשי  
אל: כי ריב לו עם כל בשר ומשפט יעשה בכל מנאציו:  
כי במועלם אשר עזבוהו הסתיר פניו מ'ישראל וממקדשו  
ויחנם להרב: ובזכרו ברית ראשנים השאיר שאירית  
5 לישראל ולא נתנם לכלה: ובקץ חרון שנים שלש מאות  
ותשעים לתיתו אותם ביד נבוכדנאצר מלך בבל  
פקדם: ויצמח מ'ישראל ומאחרן שורש מטעת לירוש  
את ארצו ולדשן בטוב אדמתו: ויבינו בעונם וידעו כי  
אנשים אשימים הם: ויהיו כעורים וכימגששים דרך  
10 שנים עשרים: ויבן אל אל מעשיהם כי בלב שלם דרשוהו  
ויקם להם מורה צדק להדריכם בדרך לבו: ויודע  
לדורות אחרונים את אשר עשה בדור אחרון בעדת בוגדים  
הם סרי דרך: היא העת אשר היה כתוב עליה כפרה סוריה  
כן סרר ישראל (הושע ד, טז): בעמוד איש הלצון אשר הטיף לישראל  
15 מימי כזב ויתעם בתוהו לא דרך: להשח גבהות עולם ולסור  
מנתיבות צדק ולסיע גבול אשר גבלו ראשנים בנחלתם: למצן  
הדבק בהם את אלות בריתו להסגירם להרב נקמת נקם  
ברית: בעבור אשר דרשו בחלקות ויבחרו במהתלות: ויצפו  
לפרצות ויבחרו בטוב הצנאר: ויצדיקו רשע וירשיעו צדיק:  
20 ויעבורו ברית ויפירו חוק: ויגודו על נפש צדיק ובכל הולכי  
תמים תעבה נפשם: וירדפום להרב ויסיסו לריב עם: ויחר אף  
(ב) אל בעדתם להשם את כל המונם ומעשיהם לגדה לפניו:  
ועתה שמעו אלי כל באי ברית ואגלה אונכם בדרך  
רשעים: אל אהב דעת חכמה ותושיה הציב לפניו:  
ערמה ודעת הם ישרתוהו: אך אפים עמו ורוב סליחות  
5 לכפר בעד שבי פשע: וכוח וגבורה ותמה גדולה בלהבי אש  
בו כל מלאכי חבל על סררי דרך ומתעבי חק לאין שאירית

ופליטה למו: כי לא בחר אל בהם מקדם עולם ובטרם נוסדו ידע  
 את מעשיהם: ויתעב את דורות מ[ק]דם ויסתר את פניו מן הארץ  
 (מי) עד תומם: וידע את שני מצמד ומספר ופרוש קציהם לכל  
 10 חגי עולמים ונהיות עד מה יבוא בקציהם לכל שני עולם:  
 ובכולם הקים לו קריאי שם למען התיר פליטה לארץ ולמלא  
 פני תבל מזרעם: ויודיעם ביד משיחו רוח קדשו והוא  
 אמת ובפרוש שמו שמותיהם ואת אשר שגא התעה:  
 ועתה בני שמעו לי ואגלה עיניכם לראות ולהבין במעשי  
 אל: ולבחור את אשר רצה ולמאוס כאשר שגא: להתהלך תמים  
 15 בכל דרכיו ולוא לתור במחשבות יצר אשמה ועליני זנות: כי רבים  
 תעו בם וגבורי חיל נכשלו בם מלפנים ועד הנה: בלכתם בשרירות  
 לבם ופלו עירי השמים: בם נאחזו אשר לא שמרו מצות אל:  
 ובניהם אשר פרום ארזים ובהם ובהרים ונויותיהם כי נפלו:  
 20 כל אשר אשר הנה בקרבה כי גוע ויהיו כלא היו: בעשותם את  
 רצונם ולא שמרו את מצות עשיהם עד אשר חרה אפו בם:  
 (ג) בם תעו בני נח ומשפחו[תי]הם, בם הם נכרתים:  
 אברהם לא הלך בם ויעשה או[ה]ב בשמרו מצות אל ולא בחר  
 ברצון רוחו: וימסור לישחק וליעקב וישמרו ויכתבו אוהבים  
 לאל ובעלי ברית לעולם: בני יעקב תעו בם ויעשו לפני  
 5 משנותם: ובניהם במצרים הלכו בשרירות לבם להנעץ על  
 מצות אל ולעשות איש הישר בעיניו: ויאכלו את הדם: ויכרת  
 זכורם [כאשר דבר להם] ב[מ]דבר [קדש עלו ורשו את [הארץ  
 (דברים ט, כג): ויעשו כפי] רוחם ולא שמעו  
 לקול עשיהם, מצות יוריהם, וירגו באהליהם: ויחר אף אל  
 בעדתם: ובניהם בו אבדו ומלכיהם בו נכרתו וגיבוריהם בו  
 10 אבדו וארצם בו שממה: בו חבו באי הברית הראשנים ויסגרו  
 לתרב בעונכם את ברית אל ויבחרו ברצונם ויתורו אחר שרירות  
 לבם לעשות איש את רצונו: ובמחזיקים במצות אל  
 אשר נותרו – מהם הקים אל את בריתו לישראל עד עולם: לגלות  
 להם נסתרות אשר תעו בם כל ישראל: שבתות קדשו ומועדי  
 15 כבודו עידות צדקו ודרך אמתו וקפצי רצונו אשר יעשה  
 האדם ותיה בהם פתח לפניהם ויתפרו באר למים רבים  
 ומואסיהם לא יתיה: והם התגוללו בפשע אנוש ובדרך נדה

ויאמרו כי לנו הוא: ואל בְּרִזִי פְלֹאוֹ כְּפָר בְּעַד עֲוֹנִים וַיֵּשֶׂא לִפְשָׁעִים:  
 ויבן לָהֶם בַּיִת נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא עָמַד כָּמָהוּ לְמִלְפָּנִים וְעַד  
 20 הַנְּהָה: הַמְחֻזְּקִים בּוֹ לְחַיֵּי נִצַּח וְכָל כְּבוֹד אָדָם לָהֶם הוּא: כֹּאֲשֶׁר  
 הַקִּים אֵל לָהֶם בְּיַד יְחֻזְקָאֵל הַנְּבִיא לֵאמֹר הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם וּבְנֵי  
 (ד) צְדוֹק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי בַתְּעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל  
 מִעֲלֵיהֶם יֵגִישׁוּ לִי חֵלֶב וָדָם (יחזקאל מד, טו): הַכְּהֻנִּים הֵם שְׂבִי יִשְׂרָאֵל  
 הַיּוֹצֵאִים מֵאֶרֶץ יְהוּדָה וְהַנְּלֻוִים עִמָּהֶם: וּבְנֵי צְדוֹק הֵם בְּחִירֵי  
 יִשְׂרָאֵל קְרִיאֵי הַשֵּׁם הַעֲמֻדִים בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: הַנְּהָה פְּרוֹשׁ  
 5 שְׁמוֹתֵיהֶם לְתוֹלְדוֹתָם וְקִץ מִצְמָדָם וּמְסַפֵּר צְרוּמֵיהֶם וּשְׁנֵי  
 הַתְּנוּרָה וּפִירוֹשׁ מַעֲשֵׂיהֶם: [הם אַנְשֵׁי] הַקּוֹדֵשׁ [הָרֵא] שְׁוֹנִים אֲשֶׁר כְּפָר  
 אֵל בְּעַדָם וַיִּצְדִּיקוּ צְדִיק וַיִּרְשִׁיעוּ רָשָׁע: וְכָל הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם  
 לַעֲשׂוֹת כְּפִירוֹשׁ הַתּוֹרָה אֲשֶׁר הִתְּנִסְרוּ בּוֹ הָרֵאשׁוֹנִים עַד שְׁלוֹם  
 הַקִּץ הַשְּׁנִי הָאֵלֶּה – בְּבְרִית אֲשֶׁר הַקִּים אֵל לְרֵאשׁוֹנִים לְכַפֵּר  
 10 עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם כֵּן יְכַפֵּר אֵל בְּעַדָם: וּבְשְׁלוֹם הַקִּץ לְמִסְפַּר הַשְּׁנִי  
 הָאֵלֶּה אֵין עוֹד לְהִשְׁתַּפֵּחַ לְבַיִת יְהוּדָה כִּי אִם לַעֲמוּד אִישׁ עַל  
 מְצוּדוֹ: נִבְנְתָה הַגֵּדֶר רַחֵק הַחוּק: וּבְכָל הַשְּׁנִי הָאֵלֶּה יִהְיֶה  
 בְּלִיעַל מְשׁוֹלָה בְּיִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵל בְּיַד יִשְׁעִיָה הַנְּבִיא בֶן  
 אֲמוּץ לֵאמֹר פֶּחַד נִפְחַת וְנִפְחַת עָלֶיךָ יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ (ישעיה כד, יז) – פִּשְׁרוֹ  
 15 שְׁלוֹשֶׁת מְצוּדוֹת בְּלִיעַל אֲשֶׁר אָמַר עֲלֵיהֶם לִוִי בֶן יַעֲקֹב  
 אֲשֶׁר הוּא תַפֵּשׁ בָּהֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם [ל] פְּנִיָהֶם לְשְׁלוֹשֶׁת מִיַּי  
 הַצִּדִּיק: הָרֵאשׁוֹנָה הִיא הַזְּנוּת: הַשְּׁנִיַת הַהוֹן: הַשְּׁלִישִׁית  
 טַמְאָה הַמִּקְדָּשׁ: הָעוֹלָה מִזֶּה יִתְּפֵשׁ בָּזֶה וְהַנִּיצָל מִזֶּה יִתְּפֵשׁ  
 בָּזֶה: בּוֹנֵי הַחֵיץ אֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרַי צֹו (הַצֹּו הוּא מִטִּיף  
 20 אֲשֶׁר אָמַר, הַטִּף יִטִּיפוּן) הֵם נִיתְּפָשִׁים בְּשִׁתִּים: בְּזִנּוּת לְקַחַת  
 שְׁתֵּי נָשִׁים בְּחַיֵּיהֶם וַיִּסּוּד הַבְּרִיאָה זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָא אוֹתָם (בראשית א, כו):  
 (ה) וּבָאֵי הַתְּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֵל הַתְּבָה (בראשית ז, ט): וְעַל הַנְּשִׂיאָה כְּתוּב  
 לֹא יִרְבֶּה לוֹ נָשִׁים (דברים יז, יז): וְדוֹנִיד לֹא קָרָא בְּסִפֵּר הַתּוֹרָה הַקְּתוּם אֲשֶׁר  
 הָיָה בְּאֶרֶן: כִּי לֹא נִפְתַּח בְּיִשְׂרָאֵל מִיּוֹם מוֹת אֶלְעָזָר  
 וַיְהוֹשֶׁעַ (וישוע) וְהַזְּקֵנִים אֲשֶׁר עָבְדוּ אֶת הָעֲשֻׁתָּרֶת: וַיִּטְמֹן  
 5 נְגִלָה עַד עֲמוּד צְדוֹק: וַיַּעֲלוּ מַעֲשֵׂי דָוִד מִלְּבַד דָּם אֹרֶיָה  
 וַיַּעֲזֹבֵם לוֹ אֵל: וְגַם מִטְּמָאִים הֵם אֶת הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר אֵין הֵם  
 מְבַדִּילִים] בַּתּוֹרָה וְשׁוֹכְבִים עִם הָרֹאֶה אֶת דָּם זֹבָה: וְלוֹקְחִים  
 אִישׁ אֶת בַּת אֶחָיו וְאֶת בַּת אֶחָתוֹ: וּמִשָּׁה אָמַר אֵל

אַחֲזוֹת אִמָּךְ לֹא תִקְרַב שְׂאֵר אִמָּךְ הִיא (וַיִּקְרָא יח, יג): וּמִשְׁפַּט הַעֲרִיּוֹת לְזִכְרֵיהֶם  
 10 הוּא כְּתוּב וְכֵהֶם הַנָּשִׁים: וְאִם תִּגְלֶה בֵּת הָאֵחָ אֶת עֲרוֹת אָחִי  
 אָבִיךָ וְהִיא שְׂאֵר: וְגַם אֶת רוּחַ קִדְשֵׁיהֶם טָמְאוּ וּבִלְשׁוֹן  
 גְּדוּפִים פָּתְחוּ פִּה עַל חֻקֵי בְרִית אֵל לֵאמֹר לֹא נִכְוְנוּ וְתוֹעֵבָה  
 הֵם מִדְּבָרִים בָּם: כֹּלֶם קִדְחֵי אִשׁ וּמִבְעֲרֵי זִיקוֹת: קוֹרֵי  
 עֲכָבִישׁ קוֹרֵיהֶם וּבִיֵּצִי צַפְעוֹנִים בִּיֵּצִיהֶם: הַקְּרוֹב אֲלֵיהֶם  
 15 לֹא יִנְקֶה, כְּהֵר בֵּיתוֹ יֵאָשֵׁם, כִּי אִם גִּלְחָץ (כִּי אִם): לְמִילְפָּנִים פָּקֵד  
 אֵל אֶת מַעֲשֵׂיהֶם וַיִּחַר אַפּוֹ בַעֲלִילוֹתֵיהֶם: כִּי לֹא עִם בִּינּוֹת הוּא:  
 הֵם גּוֹי אֲבָד עֲצוֹת מֵאֲשֶׁר אֵין בָּהֶם בִּינָה: כִּי מִלְפָּנִים עָמַד  
 מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּיַד שֵׁר הָאוֹרִים וַיִּקָּם בְּלִיעֵל אֶת יַחְנָה וְאֶת  
 אַחִיהוּ בְּמוֹמְתוֹ בְּהַנְשֵׁעַ יִשְׂרָאֵל אֶת הָרֵאשׁוֹנָה:  
 20 וַיִּבְקֹץ חֲרָבֵן הָאֶרֶץ עָמְדוֹ מִסִּיגֵי הַגְּבוּל וַיִּתְעַו אֶת יִשְׂרָאֵל  
 וַתִּישֵׁם הָאֶרֶץ: כִּי דִבְרוּ סָרְהַ עַל מִצְוֹת אֵל בְּיַד מֹשֶׁה וְגַם  
 (י) בְּמִשְׁחֵי הַקּוֹדֶשׁ: וַיִּנָּבְאוּ שִׁקְרָ לְהַשִּׁיב אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאַחַר  
 אֵל: וַיִּזְכַּר אֵל בְּרִית רֵאשׁוֹנִים: וַיִּקָּם מֵאַהֲרֹן נְבוֹנִים וּמִיִּשְׂרָאֵל  
 חֲכָמִים וַיִּשְׁמַעֵם: וַיַּחֲפוּרוּ אֶת הַבָּאָר בְּאֵר הַחֲפוּרָה שְׂרִים כְּרוּהָ  
 נְדִיבֵי הָעָם בְּמַחֲזִיק (במדבר כא, יח): הַבָּאָר הִיא הַתּוֹרָה וְחוֹפְרֵיהָ הֵם  
 5 שְׂבֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצֵאִים מֵאֶרֶץ יְהוּדָה וַיִּגְוּרוּ בְּאֶרֶץ דְּמָשֶׁק:  
 אֲשֶׁר קָרָא אֵל אֶת כֹּלֶם שְׂרִים כִּי דָרְשׁוּהוּ וְלֹא הוֹשִׁיבָה  
 פְּאֲרָתָם בְּפִי אַחַד: וְהַמַּחֲזִיק הוּא דוֹרֵשׁ הַתּוֹרָה אֲשֶׁר  
 אָמַר יִשְׁעִיָּה מוֹצִיא כְּלִי לְמַעֲשֵׂיהוּ (ישעיה נד, טז): וַנְּדִיבֵי הָעָם הֵם  
 הַבָּאִים לְכָרוֹת אֶת הַבָּאָר בְּמַחֲזִיקוֹת אֲשֶׁר תִּקַּח הַמַּחֲזִיק  
 10 לְהַתְּהַלֵּךְ בָּהֶם בְּכֹל קֶזֶץ הָרָשִׁיעַ: וְזוֹלָתָם לֹא יִשְׁיִגוּ עַד עָמַד  
 יוֹרָה הַצֶּדֶק בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: וְכֹל אֲשֶׁר הוֹבֵאוּ בְּבְרִית  
 לְבָלְתוֹ בּוֹא אֵל הַמִּקְדָּשׁ לְהַאִיר מִזְבְּחוֹ חֲנָם וַיְהִי מִסִּגְרֵי  
 הַדִּלְתָּ אֲשֶׁר אָמַר אֵל מִי בְּכֶם יִסְגֹּר דִּלְתוֹ וְלֹא תֵאִירוּ מִזְבְּחֵי  
 חֲנָם (מלאכי א, י): אִם לֹא יִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּפִירוֹשׁ הַתּוֹרָה לְקֶזֶץ הָרָשִׁיעַ: וְלֹא הַבְּדִל  
 15 מִבְּנֵי הַשַּׁחַת וְלֹא הַנּוֹר מֵהוֹן הָרָשִׁיעָה הַטָּמֵא בְּגֵדָר וּבְחֻרָם  
 וּבְהוֹן הַמִּקְדָּשׁ: וְלִגְזוֹל אֶת עֲגֹנֵי עֲמוֹ לְהִיּוֹת אֶלְמָנוֹת שְׁלָלָם  
 וְאֵת יְתוּמִים יִרְצֵחוּ: וְלֹא הַבְּדִיל בֵּין הַטָּמֵא לְטָהוֹר וְלֹא הוֹדִיעַ בֵּין  
 הַקּוֹדֶשׁ לְחוֹל: וְלִשְׁמֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת כְּפִירוֹשָׁה וְאֵת הַמּוֹעֲדוֹת  
 וְאֵת יוֹם הַתְּעֲנִית כְּמִצְוֹת בְּאֵי הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה בְּאֶרֶץ דְּמָשֶׁק:  
 20 לְהָרִים אֶת הַקְּדוּשִׁים כְּפִירוֹשֵׁיהֶם: לְאַהֲוֹב אִישׁ אֶת אַחִיהוּ

כמהו: וְלִהְיוּק בְּיַד עֲנִי וְאֲבִיוֹן וְגַר: וְלִדְרוֹשׁ אִישׁ אֶת שְׁלוֹם  
 (ד) אַחִיהוּ: וְלֹא יִמְעַל אִישׁ בְּשֹׂאֵר בְּשָׂרוֹ: לְהַזִּיר מִן הַזֹּנוּת  
 כַּמְשַׁפֵּט: לְהוֹכִיחַ אִישׁ אֶת אַחִיהוּ כַּמְצֹנָה: וְלֹא לְנִטּוֹר  
 מִיּוֹם לַיּוֹם: וְלִהְבְּדֵל מִכָּל הַטְּמָאוֹת כַּמְשַׁפֵּט: וְלֹא יִשְׁקֹץ  
 אִישׁ אֶת רוּחַ קְדוֹשׁוֹ כַּאֲשֶׁר הִבְדִּיל אֵל לָהֶם: כָּל הַמְתַּהַלְכִים  
 5 בְּאֵלֶה בְּתַמִּים קָדֵשׁ עַל פִּי כָּל יִסּוּרוֹ בְּרִית אֵל וְנֶאֱמָנוֹת לָהֶם  
 לְחַיּוֹתָם אֶלֶף דּוֹר: וְאִם מִתְּנוֹת יִשְׁבוּ כְּסֶרֶף הָאָרֶץ וְלִקְחוּ  
 גִּשְׁמִים וְהוֹלִידוּ בְּנִים וְהִתְהַלְכוּ עַל פִּי הַתּוֹרָה: וְכַמְשַׁפֵּט  
 הַיִּסּוּרִים כְּסֶרֶף הַתּוֹרָה כַּאֲשֶׁר אָמַר בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וּבֵין אָב  
 לְבָנוֹ (במדבר ל, יז): וְכָל הַמוֹאֲסִים [בַּמְצֹת וּבַחֲקִים] בְּפִקֹּד אֵל אֶת הָאָרֶץ  
 לְהֵשִׁיב גְּמוּל רְשָׁעִים  
 10 עֲלֵיהֶם: כְּבוֹא הַדְּבָר אֲשֶׁר כָּתוּב בְּדַבְרֵי יִשְׁעִיָּה בֶּן אֲמוּץ הַנְּבִיא  
 אֲשֶׁר אָמַר יְבוֹא עָלֶיךָ וְעַל עַמֶּךָ וְעַל בַּיִת אֲבִיךָ יָמִים אֲשֶׁר [לֹא]  
 בָּאוּ מִיּוֹם סוּר אֲפָרִים מֵעַל יְהוּדָה (ישעיה ז, יז): בְּהַפְרֵד שְׁנֵי בְתֵי יִשְׂרָאֵל  
 שֶׁר אֲפָרִים מֵעַל יְהוּדָה וְכָל הַנְּסוּגִים הוֹסִיגּוּ לַחֲרָב וְהַמְחַזִּיקִים  
 נִמְלְטוּ לְאָרֶץ צָפוֹן: כַּאֲשֶׁר אָמַר וְהַגְּלִיתִי אֶת סִכּוֹת מִלְּכָכֶם  
 15 וְאֶת כִּיּוֹן צִלְמֵיכֶם [כּוֹכַב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לָכֶם: וְהַגְּלִיתִי אֶתְכֶם מִהַלְאָה  
 ל] דְּמִשְׁק (עמוס ה, כו-כו): סִפְרֵי הַתּוֹרָה הֵם סוֹפֵת  
 הַמִּלָּה, כַּאֲשֶׁר אָמַר וְהַקִּימוֹתֵי אֶת סוֹפֵת דָּוִד הַגּוֹפְלֵת (עמוס ט, יא): הַמִּלָּה  
 הוּא הַקֶּהֱל (וכינוי הצלמים): וְכִיּוֹן הַצְּלָמִים הֵם סִפְרֵי הַנְּבִיאִים  
 אֲשֶׁר בָּזָה יִשְׂרָאֵל אֶת דְּבָרֵיהֶם: וְהַכּוֹכַב הוּא דוֹרֵשׁ הַתּוֹרָה  
 הַבָּא דְּמִשְׁק: כַּאֲשֶׁר כָּתוּב דְּרָךְ כּוֹכַב מֵיַעֲקֹב וְקָם שִׁבְט  
 20 מִיִּשְׂרָאֵל (במדבר כד, יז): הַשִּׁבְט הוּא וְשִׂיא כָּל הָעֵדָה וּבְעַמְדוֹ וְקַרְקַר  
 אֶת כָּל בְּנֵי שֵׁשׁ (שם): אֵלֶּה מְלֻטוֹ בְּקִיץ הַפְּקוּדָה הָרִאשׁוֹן  
 (ח) וְהַנְּסוּגִים הִסְגִּיאוּ לַחֲרָב: וְכֵן מִשְׁפֵּט כָּל בָּאֵי בְרִיתוֹ אֲשֶׁר  
 לֹא יַחֲזִיקוּ בְּאֵלֶּה [הַחֲקִים] לְפּוֹקֵדִם לְכָלָּה בְּיַד בְּלִיעַל: הוּא הַיּוֹם  
 אֲשֶׁר יִפְקֹד אֵל [כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר] הָיוּ שְׁרֵי יְהוּדָה [כַּמְשִׁיגֵי גְבוּל] אֲשֶׁר תִּשְׁפּוּף  
 עֲלֵיהֶם הָעֵבֶרָה (הושע ה, י):  
 כִּי יַחֲלוּ לְמַרְפֵּא וַיִּדְקֶם, כָּלֶם מוֹרְדִים, מֵאֲשֶׁר לֹא סָרוּ מִדְּרָךְ  
 5 בּוֹגְדִים: וַיִּתְּנוּ לָלוּ בְּדַרְכֵי זֹנוּת וּבַהוֹן רִשְׁעָה: וְנִקְוִים וְנִ(י)טוֹר  
 אִישׁ לְאִחִיו וְשִׁנּוֹא אִישׁ אֶת רַעְהוּ: וַיִּתְּעַלְמוּ אִישׁ בְּשֹׂאֵר בְּשָׂרוֹ  
 וַיִּגְשׁוּ לְזוֹמָה: וַיִּתְּגַבְּרוּ לְהוֹן וּלְבָצַע: וַיַּעֲשׂוּ אִישׁ הַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו:  
 וַיִּבְחָרוּ אִישׁ בְּשִׁרְיוֹת לְבוֹ: וְלֹא גִזְרוּ מַעַם [וּמִחֲטָאתָם]: וַיִּפְרְעוּ בְּיַד רָמָה

לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ רְשָׁעִים אֲשֶׁר אָמַר אֵל עֲלֵיהֶם חֲמַת תַּנְיָנִים יִינָם  
 10 וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכֹזֵר (דברים לב, לג): הַתַּנְיָנִים הֵם מַלְכֵי הַעֲמִים וַיִּינָם הוּא  
 דְרָכֵיהֶם: וְרֹאשׁ (ה) פְּתָנִים הוּא רֹאשׁ מַלְכֵי יָוֶן הַבָּא לַעֲשׂוֹת  
 בָּהֶם נְקָמָה: וּבְכָל אֵלֶּה לֹא הִבִּינוּ בּוֹנֵי הַחִיץ וְטַחֵי הַתְּפִל: כִּי  
 שׂוֹקֵל רוּחַ וּמִטִּיף כְּזָב הַטִּיף לָהֶם אֲשֶׁר חָרָה אַף אֵל בְּכָל עֲדָתוֹ:  
 וְאֲשֶׁר אָמַר מֹשֶׁה [לְיִשְׂרָאֵל] לֹא בְצַדִּיקְתָּךְ וּבִישָׁר לְבָבְךָ אַתָּה בָּא לְרִשֵׁת  
 15 אֶת [אַרְצָם כִּי בְרִשְׁעָת] הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה (דברים ט, ה) כִּי מֵאַהֲבָתוֹ אֶת אַבְוֹתֶיךָ  
 וּמִשְׂמֵרוֹ אֶת הַשְּׂבוּעָה:

וְכֵן הַמִּשְׁפָּט לְשִׁבֵי יִשְׂרָאֵל סָרוּ מִדֶּרֶךְ הַעֵם: בְּאַהֲבַת אֵל אֶת  
 הָרֹאשָׁנִים אֲשֶׁר הִיעִירוּ אַחֲרָיו אָהַב אֶת הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם כִּי לָהֶם  
 בְּרִית הָאֲבוֹת: וּבְשׂוֹנְאוֹ אֶת בּוֹנֵי הַחִיץ חָרָה אַפּוֹ [בָּם וּבְכָל הַהוֹלְכִים  
 אַחֲרֵיהֶם]: וְכַמִּשְׁפָּט

הַזֶּה לְכָל הַמוֹאֵס בְּמִצְוֹת אֵל וַיַּעֲזֹבֵם וַיִּפְנוּ בְּשִׁרְיֹת לָבָם:  
 20 הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר אָמַר יְרֵמְיָה לְכַרוּף בֶּן גִּרְיָה וְאַלְיָשָׁע  
 לְגַחְזֵי נַעֲרוֹ: כָּל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאוּ בְּבְרִית הַחֲדָשָׁה בְּאַרְץ דְּמִשְׁק  
 וְשָׁבוּ וַיִּבְגְּדוּ וַיִּסּוּרוּ מִבְּאֵר מַיִם הַחַיִּים –

לֹא יִחָשְׁבוּ בְּסוֹד עֵם וּבְכַתְּבוּ לֹא יִכְתְּבוּ מִיּוֹם הָאֶסֶף  
 מוֹרָה הַיְחִיד עַד עֲמוּד מְשִׁיחַ מֵאַהֲרֹן וּמִיִּשְׂרָאֵל: וְכֵן הַמִּשְׁפָּט  
 25 לְכָל בָּאֵי עֲדַת אֲנָשֵׁי תְּמִים הַקִּדְשׁ נִיקוּץ מַעֲשׂוֹת פְּקוּדֵי יִשְׂרָאֵל,  
 הוּא הָאִישׁ הַנִּתְּךָ בְּתוֹךְ כּוֹר: בְּהוֹפֵעַ מַעֲשָׂיו יִשְׁלַח מַעֲדָה  
 כְּמִי שֶׁלֹּא נִפְלַגוּרְלוֹ בְּתוֹךְ לַמּוֹדֵי אֵל: כְּפִי מַעֲלוֹ יוֹכִיחוּהוּ אֲנָשֵׁי  
 דַּעוֹת עַד יוֹם יָשׁוּב לַעֲמֹד בְּמַעֲמַד אֲנָשֵׁי תְּמִים קִדְשׁ:  
 וּבְהוֹפֵעַ מַעֲשָׂיו כְּפִי מִדְּרַשׁ הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יִתְהַלְכוּ

30 בּוֹ אֲנָשֵׁי תְּמִים הַקִּדְשׁ – אֵל יֵאוֹת אִישׁ עֲמוֹ בְּהוֹן וּבַעֲבוּדָה  
 כִּי אַרְרוּהוּ כָּל קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹן: וְכַמִּשְׁפָּט הַזֶּה לְכָל הַמֵּאֵס בְּרֹאשׁוֹנִים  
 וּבְאַחֲרוֹנִים אֲשֶׁר שָׁמוּ גְלוּלִים עַל לָבָם וַיִּלְכוּ בְּשִׁרְיֹת  
 לָבָם: אִין לָהֶם חֶלֶק בְּבֵית הַתּוֹרָה: כַּמִּשְׁפָּט רַעֲיָהֶם אֲשֶׁר שָׁבוּ  
 עִם אֲנָשֵׁי הַלְּצוֹן יִשְׁפֹּטוּ: כִּי דִבְרוּ תוֹעָה עַל חֲקֵי הַצִּדֵק וּמֵאֲסוּ  
 35 בְּבְרִית וְאַמְנָה אֲשֶׁר קִיְמוּ בְּאַרְץ דְּמִשְׁק וְהִיא בְּרִית הַחֲדָשָׁה:  
 וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם וּלְמִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם חֶלֶק בְּבֵית הַתּוֹרָה[ה]: וּמִיּוֹם  
 הָאֶסֶף יוֹרָה הַיְחִיד עַד תָּם כָּל אֲנָשֵׁי הַמְּלִחָמָה אֲשֶׁר הִלְכוּ  
 עִם אִישׁ הַכְּזָב כְּשָׁנִים אַרְבָּעִים: וּבִקְוֶן הַהוּא יִחַרָה  
 אַף אֵל בְּיִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר אָמַר אִין מְלִיךָ וְאִין שָׂר (הושע ג, ד) וְאִין שׁוֹפֵט וְאִין

40 מוכיח בצדק: ושבי פשע י[עקב] שמרו ברית אל: אז נד[ברו] איש  
אל רעהו להחזיק איש] את אחיו לתמוך צעדם בדרך אל: ויקשב  
אל אל דבריהם וישמע ויכתב ספר זכרון [לפניו] ליראי אל ולחושבי  
שמו: עד יגלה אל ישע וצדקה ליראי שמו: ושבתם וראיתם בין צדיק  
ורשע בין עבד [אל] לאשר לא עבדו: ועשה חסד [לאלפים] לאהביו  
45 ולשמריו לאלה דור: [וכל האנשים] מבית פלג אשר יצאו ממקום קדשו  
וישענו על אל בקץ מעל ישראל ויטמאו את המקדש ושבו עד  
אל תוף העם בדברים מעט לם: איש לפי רוחו ישפטו בעצת  
קדשו: וכל אשר פרוצו את גבול התורה מבאי הברית בהופע  
כבוד אל לישראל יפרתו מקרב המחנה ועמהם כל מרשיעי  
50 יהודה בימי מצרפותיו: וכל המחזיקים במשפטים האלה לצאת  
ולבוא על פי התורה וישמעו לקול מורה ויתודו לפני אל [חטא]נו  
רשענו גם אנחנו גם אבותינו בלכתם קרי בחקי הברית [וצדק]  
ואמת משפטיה בנו: ולא ירימו יד על חקי קדשו ומשפטי  
צדקו ועדוות אמתו: והתסרו במשפטים הראשונים אשר  
55 וישפטו בם אנשי היחיד: והאזינו לקול מורה צדק ולא יעזבו  
את חקי הצדק: בשמעם אתם ישישו וישמחו ויעו לבם ויתגברו  
על כל בני תבל: וכפר אל בעדם וראו בישועתו כי חסו בשם קדשו:  
(ט) כל אדם אשר יחרים אדם מאדם בחוקי הגוים, להמית הוא,  
ואשר אמר לא תקום ולא תטור את בני עמך (ויקרא יט, יח): וכל איש מב[ר]י[א]  
הברית אשר יביא על רעהו דבר אשר לא בהוכח לפני עדים  
והביאו בחרון אפו או ספר לזקניו להכזותו – נוקם הוא ונוטר:  
5 ואין כתוב כי אם נוקם הוא לצריו ונוטר הוא לאויביו (נחום א, ב):  
אם החריש לו מיום ליום ובחרון אפו בו דבר בו, בדבר מות  
ענה בו: יען אשר לא הקים את מצנת אל אשר אמר לו הוכח  
תוכיח את רעיך ולא תשא עליו חטא (ויקרא יט, יז): על השבועה, אשר  
אמר לא תשיעה ידך לה, איש אשר ישביע על פני השדה  
10 אשר לא לפנים השפטים או מאמרם – הושיע ידו לו: וכל האובד  
ולא נודע מי גנבו ממאד המחנה אשר גנב בו – ישביע בעליו  
בשבועת האלה: והשומע אם יודע הוא ולא יגיד ואשם:  
כל אשם מושב אשר אין בעלים והתודה המושב לפהו  
והנה לו לבד מאיל האשם הכל: וכן כל אבדה נמצאת ואין  
15 לה בעלים והיתה לפתגים כי לא ידע מוצאה את משפטה

אם לא נמצא לה בעלים: הם ישמרו כל דבר: אשר ימעל  
 איש בתורה וראה ריעהו והוא אחד, אם דבר מנות הוא וידיעהו  
 לעיניו בהוכיח למבקר: והמבקר יכתבהו בידו עד עצותו  
 עוד לפני אחד ושב והודיע למבקר: אם ישוב וניתפש לפני  
 20 אחד - שלם משפטו: ואם שנים הם והם מעידים על  
 דבר אחד - והוכדל האיש מן הטקרה לבד אם נאמנים  
 הם: וביום ראות האיש יודיעה למבקר: ועל מהון [נקבלו שני  
 עידים נאמנים, ועל אחד - להכדיל הטקרה: ואל יקובל  
 (\*) עיד לשופטים להמית על פיהו אשר לא מלאו ימיו לעבור  
 על הפקודים, ירא את אל: אל יאמן איש על רעהו  
 לעד עובר דבר מן המצנה ביד רמה עד זכו לשוב:  
 וזה סרך לשפטי העדה עד עשרה אנשים ברורים  
 5 מן העדה לפי העת: ארבעה למטה לוי ואהרן ומישראל  
 ששה מבוננים בספר ההגו וביסודי הכרית: מבני חמשה  
 ועשרים שנה עד בני ששים שנה: ואל יתצב עוד מבין  
 ששים שנה ומעלה לשפוט את העדה: כי במעל האדם  
 מעטו ימו ובחרון אף אל ביושבי הארץ אמר לסיר את  
 10 דעתם עד לא ישלימו את ימיהם: על הטקרה במים, אל  
 ירחץ איש במים צואים ומעוטים מדי מרעיל איש:  
 אל יטהר במה כלי: וכל גבא בסלע אשר אין בו די  
 מרעיל אשר נגע בו הטמא וטמא, מימיו כמימי הפלי:  
 על השלב[ות], לשמרה כמשפטה: אל יעש איש ביום  
 15 השישי מלאכה מן העת אשר יהיה גלגל השמש  
 רחוק מן השער מלואו: כי הוא אשר אמר שמור את  
 יום השבת לקדשו (דברים ה, יב): וביום השבת אל ידבר איש דבר  
 נבל ורק: אל ישה ברעהו כל: אל ישפוט על הון ונצע:  
 אל ידבר בדברי המלאכה והעבודה לעשות למשכבים:  
 20 אל יתהלך איש בשדה לעשות את עבודת חפצי  
 השבת: אל יתהלך איש חוץ לעירו אף על אלה באמה:  
 אל יאכל איש ביום השבת כי אם המוכן ומן האובד  
 בשדה: ואל יאכל ואל ישמה כי אם הנה במחנה  
 (יא) בדרך וירד לרחוץ ישמה על עומדו ואל ישאב אל  
 כל כלי: אל ישלח את בן הגכר לעשות את חפצו ביום השבת:



אל יקח איש עָלָיו בְּנָדִים צוֹאִים אוּ מוֹבָאִים בְּגוֹ כִּי אִם  
 כְּבָסוּ בְּמִים אוּ שִׁפּוּם בְּלְבוֹנָה: אֵל יִתְעַרֵב אִישׁ מֵרְצוֹנוֹ  
 5 בְּשַׁבָּת: אֵל יִלְךְ אִישׁ אַחַר הַבְּהֵמָה לְרֵעוּתָהּ חוּץ מֵעִירוֹ כִּי  
 אִם אֶלְפִים בְּאַמָּה: אֵל יָרֵם אֶת יָדוֹ לְהַכּוֹתָהּ בְּאַגְרוֹף: אִם  
 סוֹרֶרֶת הִיא אֵל יוֹצִיָאָהּ מִבֵּיתוֹ: אֵל יוֹצִיא אִישׁ מִן הַבַּיִת  
 לְחוּץ וּמִן הַחוּץ אֵל בַּיִת: וְאִם בְּסוֹפָה יִהְיֶה – אֵל יוֹצֵא מִמֶּנָּה  
 וְאֵל יָבֵא אֵלֶיהָ: אֵל [י]פְתַח כְּלֵי טוֹחַ בְּשַׁבָּת: אֵל יִשָּׂא אִישׁ  
 10 עָלָיו סַמְנִיט לְצֵאת וּלְבוֹא בְּשַׁבָּת: אֵל יִטוֹל בְּבֵית מוֹשָׁב(ת)  
 סִלַּע וְעָפָר: אֵל יִשָּׂא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק לְצֵאת וּלְבוֹא בְּשַׁבָּת:  
 אֵל יִמְרָא אִישׁ אֶת עֶבְדוֹ וְאֶת אִמָּתוֹ וְאֶת שׁוֹכְרוֹ בְּשַׁבָּת:  
 אֵל יִילַד אִישׁ בְּהֵמָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת: וְאִם תּוֹפּוֹל אֵל בּוֹר  
 וְאֵל פִּתַח אֵל יִקְיָמָה בְּשַׁבָּת: אֵל יִשְׁבוֹת אִישׁ בְּמִקּוֹם קְרוֹב  
 15 לַגּוֹיִם בְּשַׁבָּת: אֵל יַחַל אִישׁ אֶת הַשַּׁבָּת עַל הוֹן וְכִצַּע בְּשַׁבָּת:  
 וְכָל נֶפֶשׁ אָדָם אֲשֶׁר תּוֹפּוֹל אֵל מִקּוֹר מִים וְאֵל מִקְנֶה –  
 אֵל יַעֲלֶה אִישׁ בְּסוֹלָם וְחֻבֵּל וְכִלִּי: אֵל יַעַל אִישׁ לְמִזְבֵּחַ בְּשַׁבָּת  
 כִּי אִם עוֹלַת הַשַּׁבָּת, כִּי כֵן כָּתוּב מְלַבֵּד שַׁבָּתוֹת [י]י וּמְלַבֵּד מִתְּנוּתֵי[כֶם]  
 (ויקרא כג, לח): אֵל יִשְׁלַח

אִישׁ לְמִזְבֵּחַ עוֹלָה וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה וְעֵץ בֵּיד אִישׁ טָמֵא בְּאַחַת  
 20 מִן הַטָּמְאוֹת לְהַרְשׁוֹתוֹ לְטָמֵא אֶת הַמִּזְבֵּחַ: כִּי כָתוּב זָבַח  
 רְשָׁעִים תוֹעֵבָה וְתַפְלֵת צִדְקָם כְּמִנְחַת רְצוֹן (משלי טו, ח): וְכָל הַבָּא אֵל  
 בֵּית הַשְּׁתַחֲוֹת אֵל יָבֵא טָמֵא כְבוֹס: וּבְהִרְעַח צוֹצְרוֹת בְּקִהֵל  
 יִתְקַדֵּם אוּ יִתְאַחַר וְלֹא יִשְׁבִּיתוּ אֶת הָעֶבְדוּדָה כּוֹלָה [עֶבְדוּד]ת  
 (יב)קוֹדֵשׁ הִיא: אֵל יִשְׁכַּב אִישׁ עִם אִשָּׁה בְּעִיר הַמִּקְדָּשׁ לְטָמֵא  
 אֶת עִיר הַמִּקְדָּשׁ בְּנִדְתָם: כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִמְשְׁלוּ בוֹ רוּחוֹת בְּלִיעַל  
 וְדָבָר סָרָה – בְּמִשְׁפַּט הָאוֹב וְהִידְעוּנִי יִשְׁפֹּט: וְכָל אֲשֶׁר יִתְעַה  
 לְחַלֵּל אֶת הַשַּׁבָּת וְאֶת הַמוֹעֲדוֹת לֹא יוֹמֵת, כִּי עַל בְּנֵי הָאָדָם  
 5 מִשְׁמְרוּ: וְאִם יִרְפָּא מִמֶּנָּה יִשְׁמְרוּהוּ עַד שֶׁבַע שָׁנִים וְאַחַר  
 יָבוֹא אֵל הַקֶּהֱל: אֵל יִשְׁלַח אֶת יָדוֹ לְשִׁפּוֹךְ דָּם לְאִישׁ מִן הַגּוֹיִם  
 בְּעֵבּוֹר הוֹן וְכִצַּע: וְגַם אֵל יִשָּׂא מֵהוֹנֵם כָּל בְּעֵבּוֹר אֲשֶׁר לֹא  
 יִגְדְּפוּ, כִּי אִם בְּעֵצַת חֲבִיר יִשְׂרָאֵל: אֵל יִמְכֹּר אִישׁ בְּהֵמָה  
 וְעוֹף טְהוֹרִים לַגּוֹיִם בְּעֵבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יִזְבָּחוּם: וּמִגֹּרְנוֹ  
 10 וּמִגֹּתוֹ אֵל יִמְכֹּר לָהֶם בְּכָל מְאֹדוֹ: וְאֶת עֶבְדוֹ וְאֶת אִמָּתוֹ אֵל יִמְכֹּר  
 לָהֶם אֲשֶׁר בָּאוּ עִמּוֹ בְּבְרִית אֲבֹתָהֶם: אֵל יִשְׁקֹץ אִישׁ אֶת נַפְשׁוֹ

בְּכֹל הַחֵיהָ וְהָרִמְשׁ לֶאֱכֹל מֵהֶם מֵעֹלֵי הַדְּבֹרִים עַד כָּל נֶפֶשׁ  
הַחֵיהָ אֲשֶׁר תִּרְמוֹשׁ בְּמָוֶם: וְהַדְּגָיִם אֵל יֵאָכְלוּ כִּי אִם נִקְרְעוּ  
חַיִּים וְנִשְׁפְּדוּ [ד]מָם: וְכָל הַחַגְבִּים בְּמִינֵיהֶם יָבֹאוּ בָּאֵשׁ אוֹ בַמַּיִם  
15 עַד הֵם חַיִּים כִּי הוּא מִשְׁפֵּט בְּרִיאָתָם: וְכָל הָעֲצִים וְהָאֲבָנִים  
וְהָעֶפְרָא אֲשֶׁר יִגְאָלוּ בְטִמְאֵת הָאָדָם לְגֹאֲלוֹ שְׂמוּ בָהֶם, כְּפִי  
טִמְאָתָם יִטְמָא הַנוֹגֵעַ בָּם: וְכָל כְּלֵי מִסְמָר אוֹ יָתֵד בְּכוֹתֵל  
אֲשֶׁר יִהְיוּ עִם הַמֶּת בַּבַּיִת יִטְמָאוּ בְטִמְאֵת אֶחָד כְּלֵי מַעֲשֵׂה:  
סָרְף מוֹשֵׁב עָרֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה לְהַבְדִּיל בֵּין  
20 הַטְּמֵא לַטְּהוֹר וְלַהוֹדִיעַ בֵּין הַקּוֹדֵשׁ לַחֹל: וְאֵלֶּה הַחֻקִּים  
לְמִשְׁכֵּיל לְהַתְהַלֵּךְ בָּם עִם כָּל חַי לְמִשְׁפָּט [עַתָּה] וְעַתָּה: וּבְמִשְׁפָּט  
הַזֶּה יִתְהַלְכוּ וְרַע יִשְׂרָאֵל וְלֹא יוֹאֲרוּ: וְזֶה סָרְף מוֹשֵׁב  
הַמַּחֲנוֹת יִתְהַלְכוּ בָהֶם בְּקֶזֶץ הַרְשָׁעָה עַד עֲמוּד מְשׁוּת אֲהֶרֶן  
(ג) וְיִשְׂרָאֵל: עַד עֲשֶׂרֶה אַנְשִׁים לְמוֹעֵט לְאֶלְפִים וּמִיָּאִוֹת וְחֻמְשִׁים  
וְעֲשָׂרוֹת: וּבַמְקוֹם עֲשֶׂרֶה אֵל יִמַּשׁ אִישׁ כַּהֵן מְבוֹנֵן בְּסִפְרֵי הַהֲגוּ, עַל  
פִּיהוּ יִשְׁקוּ כֹּלָם: וְאִם אֵין הוּא בְּחֹן בְּכָל אֵלֶּה וְאִישׁ מֵהַלְוִיִּם בְּחֹן  
בְּאֵלֶּה וְיֵצֵא הַגּוֹרֵל לְצֵאת וְלְבוֹא עַל פִּיהוּ כָּל בְּאֵי הַמַּחֲנֶה: וְאִם  
5 מִשְׁפָּט לְתוֹרַת נֹגַע יִהְיֶה בְּאִישׁ וּבֹא הַכַּהֵן וְעָמַד בַּמַּחֲנֶה וְהִבִּינּוּ  
הַמְּבַקֵּר בְּפִרוֹשׁ הַתּוֹרָה: וְאִם פָּתִי הוּא הוּא יִסְגִּירוּ כִּי לָהֶם  
הַמִּשְׁפָּט: וְזֶה סָרְף הַמְּבַקֵּר לְמַחֲנֶה: יִשְׁכֵּיל אֶת הַרְבִּים בְּמַעֲשֵׂי  
אֵל וַיְבִיגֵם בְּגִבּוֹרוֹת פְּלָאוֹ וַיִּסְפֵּר לְפָנֵיהֶם נִהְיֹת עוֹלָם בְּפִרְתֵיהָ:  
וַיִּרְחַם עֲלֵיהֶם כְּאֵב לְבָבֵי וַיִּשְׁבֵּר לְכָל מְרַחֲבֵם: כְּרוּעָה עָדְרוּ  
10 יָתֵר כָּל חֲרָצוּבוֹת קִשְׂרֵיהֶם לְ[בַל]תִּי הָיֹת עֲשׂוּק וְרָצוּץ בְּעֵדְתוֹ:  
וְכָל הַנּוֹסֵף לְעֵדְתוֹ יִפְקְדֵהוּ לְמַ[עַ]שָׁיו וְשִׁיכְלוּ וְכוֹחֹו וְגִבּוֹרְתוֹ וְהוֹנוּ:  
וְכַתְּבוּהִי בַמְקוֹמוֹ כְּפִי יְאוֹתוֹ בְּגוֹרֵל הַ[אֲמָתָה]: אֵל יִמְשׁוֹל אִישׁ  
מִבְּנֵי הַמַּחֲנֶה לְהִבְיֵא אִישׁ אֵל הָעֵדָה [וּוֹלַת] פִּי הַמְּבַקֵּר אֲשֶׁר לְמַחֲנֶה:  
וְאִישׁ מִכָּל בְּאֵי בְרִית אֵל אֵל יִשָּׂא וְאֵל יִתֵּן [ל]בְּנֵי הַשַּׁחַת [כִּי]  
15 אִם כֶּף לְכֶף: וְאֵל יַעַשׂ אִישׁ דָּבָר לְמַ[קְחָה] וְלְמַ[מְ]כָר [כִּי] אִם [אָמַר]  
לְמַבְקֵר אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה וְעָשָׂה [אֲמָנָה]: וְלֹא יִשׁ --- יִשׁ --- [חַט] אֲשֶׁלְמָה  
----- [הָעֲצָה] וְכֵן לְמַגְרֵשׁ וְהוּא י  
----- עֲנוּהוּ וּבִאֲהַבַת חֶסֶד[ד] אֵל יִטוֹר לָהֶם ---  
----- [פֶּשַׁע] עֵינֵיהֶם וְאֵת אֲשֶׁר אֵינְנוּ נִקְשֵׁר ב ---  
20 ----- וְזֶה מוֹשֵׁב הַמַּחֲנוֹת [ל]כָּל [קֶזֶץ הַרְשָׁעָה: וְאֲשֶׁר]  
----- [לֹא יַחְזִיקוּ בְּאֵלֶּה לֹא יִצְלִיחוּ לְשִׁבַת בְּאֶרֶץ ---

----- [וא]לה המשפטים למשכיל -----

[להתהלך בם עם כל חי עד אשר

יפקוד אל את הארץ אשר אמר יביא עליה ועל עמקה ועל בית אביה ימים] (יד) אשר לא באו מיום סור אפרים מעל יהודה (ישעיהו, יז): וכל המתהלכים באלה

ברית אל נאמנות להם להנצילם מכל מוקשי שחת כי פתאום ונענו] -----

וסרף מושב כל המתנות יפקדו כלם בשמותיהם: הכהנים לראשונה

והלויים שניים ובני ישראל שלשתם והגר רביע: ויכתבו בשמותיהם

איש אחר אחיהו: הכהנים לראשונה והלויים שניים ובני ישראל

5 שלושתם והגר רביע: וכן ישבו וכן ישאלו לכל: והכהן אשר יפקד

את הרבים מבין שלושים שנה ועד בן ששים מבוגן בספר

[ההגו ו]בכל משפטי התורה לדברם כמשפטם: והמבקר אשר

לכל המתנות מבין שלשים שנה ועד בן חמשים שנה בעול בכל

סוד אנשים ולכל לשון למספריה: על פיהו יבאו באי העדה

10 איש בתרו: ולכל דבר אשר יהיה לכל האדם לדבר למבקר ידבר

לכל ריב ומשפט: וזה סרף הרבים להכין כל חפציהם: שכר

שני ימים לכל חדש [כמשפט] ונתנו על יד המבקר והשופטים:

ממנו נתנו בעד [הכהנים] [ומ]מנו יחזיקו ביד עני ואביון: ולזקן אשר

יחלה ולאישי אשר יגוע ולאשר] ישבה לגוי נגר: ולבתולה אשר

15 [אין] לה גואל וליתום אשר אין לו דורש: כל עבודת יד[יהם] ולא -----

----- וזה פרוש מושב -----

----- וזה פרוש המשפטים אשר [יתהלכו באלה]

[עד צמוד משוח אחרן וישראל וכפר עוננו:

----- [יש]קר במקומו והוא יודע ונאשם] -----

20 ----- [ונ]ענש ימים ששה: ואשר ידבר [את רעהו]

----- [ל]א במש[פט ונענש] שנה [אחת]

(ט) [ישב]ע, וגם באלה ולמד וגם באלה נדלת כי אם שבועת ה[ברית או]

באלות הברית: ואת תורת משה אל יזכור כי [בזוה מ]פר[ש] ה[שם]:

ואם ישבע ועבר וחלל את השם: ואם באלות הברית [והובא אל]

השפטים: ואם עבר אשם הוא, והתנדה והשיב ולא ישא [חטא]

5 [ל]מות: והבא בברית לכל ישראל לחוק עולם את בניהם אשר יגיעו

לעבור על הפקודים, בשבועת הברית יקומו עליהם: וכן

הַמְשַׁפֵּט בְּכָל קֶץ הָרָשָׁע לְכָל הַשֵּׁב מִדְרָכּוֹ הַנִּשְׁחָתָה: בְּיוֹם דְּבָרוֹ  
 עִם הַמְּבַקֵּר אֲשֶׁר לְרַבִּים יִפְקְדוּהוּ בְּשָׁבוּעַת הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת  
 מֹשֶׁה עִם יִשְׂרָאֵל: אֵת הַבְּרִית לְשׁוֹב אֶל [תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּכָל לֵב וּבְכָל] 10  
 וְנִפְשׁ אֶל הַנִּמְצָא לַעֲשׂוֹת בָּם [לְקַץ הָרָשָׁע]: וְאֵל יוֹדִיעָהוּ אִישׁ אֵת  
 הַמְשַׁפֵּטִים עַד עֲמָדוֹ לִפְנֵי הַמְּבַקֵּר שְׁמָה יִתְּפֹתָהּ בּוֹ בְּדָרְשׁוֹ אֹתוֹ:  
 וְכֹאֲשֶׁר יָקִים אוֹתוֹ עָלָיו לְשׁוֹב אֶל תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּכָל לֵב וּבְכָל נִפְשׁ  
 יָם מִמֶּנּוּ אִם ר --- ל --- ל ---: וְכָל אֲשֶׁר נִגְלָה מִן הַתּוֹרָה לְרִיב  
 ש --- וְהַעִיד בּוֹ --- הַמְּבַקֵּר אוֹתוֹ וְצִוָּה עָלָיו וְ[סָגַר]  
 15 עַד שָׁנָה תְּמִימָה לְפִי דַעְתּוֹ [בְּ] הַיּוֹתוֹ אוֹיֵל וּמְשַׁנֵּעַ: וְכָל פְּתָ[י] וּמְ[שַׁנֵּעַ]  
 וּבָאָה ש --- ל --- ל --- עַד --- שָׁאֵל  
 יָבוֹא אֶל [תְּקַהֵל] --- בַּת

אֲשֶׁר לָהֶם -----  
 דַּעוֹ[?] -----  
 [כָּרַת] ----- 20

20) עֲמַמְכֶם בְּרִית וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל: עַל כֵּן יָקִים הָאִישׁ עַל נִפְשׁוֹ לְשׁוֹב אֶל  
 תּוֹרַת מֹשֶׁה כִּי בָּהּ הִכָּל מְדוּקָדֵק וּפְרוּשׁ קִצְיָהֶם לְעִנְוֹן  
 יִשְׂרָאֵל מִכָּל אֱלֹהִים: הַנֵּה הוּא מְדוּקָדֵק עַל סֵפֶר מַחְלָקוֹת הָעֵתִים  
 לְיִוְבְּלֵיהֶם וּבְשָׁבוּעוֹתֵיהֶם: וּבְיוֹם אֲשֶׁר יָקִים הָאִישׁ עַל נִפְשׁוֹ לְשׁוֹב  
 5 אֶל תּוֹרַת מֹשֶׁה יִסּוּר מִלְּאֹךְ הַמְשַׁטְמָה מֵאַחֲרָיו אִם יָקִים אֵת דְּבָרָיו:  
 עַל כֵּן נִימּוֹל אֲבָרְהָם בְּיוֹם דַּעְתּוֹ: וְאֲשֶׁר אָמַר מוֹצֵא שְׁפָתָיָהּ  
 תִּשְׁמֹר (דְּבָרִים כג, כד) - לְהַקִּים כָּל שָׁבוּעַת אֶסֶר: אֲשֶׁר יָקִים אִישׁ עַל נִפְשׁוֹ  
 לַעֲשׂוֹת דְּבָר מִן הַתּוֹרָה - עַד מְחִיר מִנֹּת אֵל יִפְרָהוּ: כָּל אֲשֶׁר  
 [יָקִים] אִישׁ עַל נִפְשׁוֹ לְ[סּוּר מִן הַתּוֹרָה] - עַד מְחִיר מִנֹּת אֵל יִקִּימָהוּ:  
 10 עַל שָׁבוּעַת הָאִשָּׁה אֲשֶׁר אָמַר [כָּל אִי]שָׁה לְהִנְיָא אֵת שָׁבוּעָתָה - אֵל  
 יִנְיָא אִישׁ שָׁבוּעָה אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶנָּה, לְהַ[קִּים] לְהַקִּים הִיא: וְאִם לְהִנְיָא -  
 אִם לְעִבּוֹר בְּרִית הוּא יִנְיָאָה וְאֵל יִקִּימָהּ: וְכֵן הַמְשַׁפֵּט לְאַבְיָה:  
 עַל מְשַׁפֵּט הַ[נְּדָבָא]וֹת, אֵל יִדּוֹר אִישׁ לְמִנְבַּח מְאוּם אָנוּס: וְגַם  
 [הַכְּהֵנִים] אֵל יִקְחוּ מֵאֵת יִשְׂרָאֵל [אָנוּס: וְאֵל] יִקְדֵּשׁ אִישׁ אֵת מֵאֲכַל  
 15 פִּיהוּ [לְאֵל] כִּי הוּא אֲשֶׁר אָמַר אִישׁ אֵת רַעֲיָהוּ יְצוּדוֹ חֲרָם (מִכָּה ז, ב): וְאֵל  
 יִקְדֵּשׁ [אִישׁ] מִכְּלִי ----- אֲחֻזּוֹ  
 [יִ]קְדֵּשׁ ----- יַעֲנֵשׁ  
 הַגּוֹדֵר -----  
 20 לְשׁוֹפֵט -----